

Música d'importació i exportació

La Principal d'Amsterdam no és la primera formació internacional de la història de la cobla. A Amèrica n'han aparegut diverses, totes amb el denominador comú d'estar formades per emigrants catalans. És factible que uns criteris fundacionals més patriòtics que no pas artístics els hagin condemnat abans d'hora i els hagin dificultat la consolidació. Sigui per això o per qualsevol altre motiu, el cas és que l'origen de La Principal d'Amsterdam és tota una altra cosa, marcat per l'interès pel fet musical i seguint en tot moment paràmetres de professionalitat absoluta.

En la importació musical, la passió, l'amor a primera vista, és una constant, i el cas de la cobla holandesa n'és un exemple més. Al Principat, bé sigui per devoció o per denostació, la cobla genera opinió, i és potser per això que els èxits de La Principal d'Amsterdam ens frapen. Ens és normal que a Catalunya es consolidin grups de qualsevol ritme i estil musical del món (des del jazz New Orleans i les batucades al flamenc, el tango i els ritmes caribenys), però ens sobta que la cobla hagi pogut captivar prou una colla de músics centreeuropeus com perquè arribi a constituir-se una formació més enllà de la nostra geografia. Un petit deliri digne d'un estudi seriós, que probablement està provocat per la incomprensió dels qui la rebutgen sense voler-la entendre, cosa que, de retruc, genera complexos a qui els apassiona.

La llunyania respecte del seu epicentre geogràfic natural atorga a la formació holandesa la llibertat necessària per rellegir la literatura clàssica per a cobla despullada de tots els vicis que s'han pogut generar al llarg dels anys al Principat. Aquest és el tret principal de la seva personalitat musical, però en la seva carrera la revisió dels clàssics ha estat només una parcel·la que ha compensat amb la creació de petites joies com el disc *Solo* o les instrumentacions per a cobla del *Llibre vermell de Montserrat* i de l'òpera *Les indes galantes* de Rameu. Tot plegat, amb aportacions de primeres batutes del Principat (entre les quals Joan Josep Blay, Jordi León i Jordi Molina) i la implicació de primeres plomes de la música contemporània neerlandesa, com les d'Oliver Boekhoorn, David Dramm, Chiel Meijering, Huba de Graaff, Roderik de Man, Michiel Braam, Astrid Kruisselbirink i Gerard Kleijn.

Ja fa vint anys que La Principal d'Amsterdam és una realitat febaent, i ho celebra amb una cartera plena de projectes i una festa que tindrà lloc el dia 9 d'aquest mes al Muziekgebouw aan 't IJ d'Amsterdam. Hi estrenarà l'espectacle *Sardinia, Heart of Danceness* dirigit per Bas Wiegers, una nova proposta que es mou entre els suggeriments contemporanis de *Solo* i la recerca històrica de *Les Indes* i que és d'esperar que, a diferència de les altres propostes, sigui possible escoltar a Catalunya.